

AYURVEDA

Az ayurveda mintegy ötezer éve alkalmazott indiai gyógyító rendszer, amely szinte valamennyi mai modern egészségmegőrző és gyógyító eljárás alapját is képezi. E mellett fontos kiegészítője a modern orvoslásnak. Ebből a tudásból merített a kínai és az arab orvoslás, de a görögök, így Hippokratész is.

Az ayurveda szanszkrit szó, annyit jelent: "az élet tudománya". Az ayurvedikus szakmai szövegeket szanszkrit nyelven írták. Az Atharvaveda Samhita (Kr.e. III. évezred) mellett egyik fő forrásmunka a Charaka Samhita, amely egy szanszkrit nyelvű gyógyszerkönyv a Kr.e. I. évezredből. Ebben a könyvben mintegy 1500 gyógynövényfajta teljes leírását, jellemzőit, hatásait, felhasználhatóságát, és azok kedvező kombinációit, valamint ásványok, fémek gyógyító tulajdonságait találjuk meg.

A másik legfontosabb alapmű a Susruta Samhita szintén a Kr.e. I. évezredből származik, amely főként a sebészettel, a gyógykezeléssel, és a gyógyszerek adagolásával foglalkozik. Ennek számos elemét fedezhetjük fel a mai modern sebészeti eszközök és eljárások között is. A legrégebbi gyógyászati információt az Atharvaveda Samhitában találjuk. Eszerint a humán ayurvedikus gyógyításnak nyolc ága van:

- Belgyógyászat (Kaya Chikitsa)
- Sebészet (Shalya Tantra)
- Fül-orr-gégészet (Shalakyana Tantra)
- Szülészet és gyermekgyógyászat (Kaumarabhrtya)
- Toxikológia (Agada Tantra)
- Pszichiátria (Manas Roga)
- Tisztító és fiatalító gyógymódok (Rasayana vagy Reju)
- Szexológia és szaporodástan (Vaji Karana)

Az ayurvedikus gyógyászat a betegségek megelőzésére és a szelíd gyógymódok alkalmazására helyezi a hangsúlyt. Célja az immunrendszer lehető legmagasabb szinten történő működtetése, ennek csökkent aktivitása esetén pedig a felborult egyensúly visszaállítása, a szervezet saját erőinek mozgósításával. Az ayurveda gyógyászat elismeri a

többi gyógyító eljárást, és sajátjait azokkal kiegészítve, továbbfejlesztve alkalmazza, miközben hatást gyakorol más módszerek alakulására is. Az ayurveda orvosok a Kr. u. X. században pl. a kínaiaktól tanulták meg a pulzusdiagnosztikát, amellyel hat szinten képesek a szervezet jelzéseit észlelni. A sebészetben a Kr.e. I. évezredben a görögök jártak elől, s akkor az ayurveda orvosok a tőlük megtanult fogásokkal egészítették ki módszereiket. Mintegy 2000 évvel ezelőtt a kínaiak vették át az ayurvedából az akupresszurát (173 marmaponttal), majd továbbfejlesztették, tökéletesítették azt.

Az ayurvedikus gyógyhatású készítmények természetes alapanyagokból, többségükben gyógynövényekből, állati és ásványi eredetű anyagokból készülnek hagyományos receptúrák alapján. Nem okoznak káros mellékhatásokat és szermaradványokkal sem kell számolni. Ez utóbbi ténynek különös jelentősége van az élelmiszertermelő haszonállatok gyógykezelésében. Az ayurvedikus állatgyógyászati készítmények nemcsak a betegségek megelőzésében és leküzdésében segítenek, de javítják a fajlagos takarmányhasznosítást is, csökkentik a gyógyszerfelhasználást, és ezáltal pozitív hatásuk van az állattartás, mint élelmiszer-előállító ágazat gazdaságosságára is.